

Mare minune

Flavius

Numai eu
îmbrățișez lipsa ta de certitudine,
mai departe
nu știu ce se întâmplă,
îți fug ochii după fustele scurte
și se nasc întrebările acelea fără răspuns,
cum ai ajuns bătut în șoprul vecinului
de parcă trecuse căruța lui Laie peste tine?
Nu știi ce s-a petrecut nici pe Veta n-ai văzut-o,
mare minune
spune lumea prin sat,
să-ți bei mințile și să te vindeci oblojit cu rachiu și pietre roșii
și mai tare decât orice
să nu-ți amintești nimic.

Cred că nu se poate bănuî altceva
decât faptul că ți-ai pierdut identitatea
și te cauți în altcineva care nu te recunoaște,
poate-i de vină băutura ori iluziile tale
în care-ți re trăiești trecutul în prezent,
de viitor ce să vorbim,
nici nu-l vezi,
ai orbul găinilor și pace.